OOST POST
SOERABAIJASCHE COURANT.

№ 13 ZEVENDE JAARGANG. 1859

PRIJS VAN INTEEKENING.

Per 6 maanden voor Soerabaya. . . . ƒ 7 50
„ „ „ „ Java. . . . . . „ 9.—
„ „ „ „ Buitenbezittingen. . „ 10.—
„ „ „ „ Nederland. . . . „ 13.—

De OOSTPOST verschijnt elken *Maandag* en *Donderdag*.

MAANDAG 14 FEBRUARIJ.

PRIJS DER ADVERTENTIEN.

De prijs der ADVERTENTIEN is ƒ 2.— voor elke TIEN WOORDEN; behalve het segel.

Advertentien met groote letter betalen dubbeld.

Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.

Bij deze courant behoort een bijvoegsel.

DE STOOMPAKKETVAART-DIENST IN DEN OOST-INDISCHEN ARCHIPEL.

II.

Wij zijn van oordeel dat er tegen de bij Art. 2. der voorwaarden van uitbesteding gemaakte bepalingen even gegronde bezwaren bestaan, als die welke wij bij de behandeling van Art. 1. hebben te berde gebragt.

Genoemd Artikel 2. bevat het volgende:

Art 2. De vaart naar *Singapore* omschreven in § 1 van artikel 1 wordt geregeld naar die bestaande tusschen *Ceilon* en *Singapore* ter overbrenging tweemaal elke maand der mailpakketten uit *Europa*.

Wanneer de laatst bedoelde pakketvaart hetzij voor één of wel voor beide maandelijksche diensten wordt geschorst of geheel komt te vervallen, heeft het Gouvernement het regt om de pakketvaart tusschen *Batavia* en *Singapore* mede in gelijker voege te doen stilstaan.

Wanneer van dat regt wordt gebruikt gemaakt, wordt daarvan minstens acht dagen te voren van wege het Gouvernement aan de aannemers kennis gegeven.

Al dadelijk toont het bepaalde bij de eerste alinea aan dat men bij de redactie der voorwaarden zich niet op de hoogte gesteld heeft van de zaak die moet worden geregeld, of gemakshalve de voorkeur gegeven heeft aan de instandhouding van bestaande bepalingen, zonder in aanmerking te nemen, welke verwarring thans reeds voortspruit uit eene geheel verkeerde regeling der zaak.

Het komt ons althans onbegrijpelijk voor dat er bij de Directie der producten en civile magazijnen nimmer klagten zouden zijn ingekomen, omtrent het oponthoud dat de landmail-passagiers uit Nederlandsch Indie te Singapore ondervinden, of dat de mail-agenten nimmer zouden hebben gerapporteerd, dat de paketten eene week of langer ter laatstgemelde plaatse op doorzending moeten blijven wachten.

Een en ander is gedurende de maanden Januarij, Februarij, Maart en April althans bestendig het geval, daar de stoomschepen acht dagen te laat te Singapore aankomen om in verbinding te treden met de Engelsche dienst tusschen Singapore en Ceylon.

De vaart van Batavia zoude, om deze verwarring te voorkomen, alzoo niet behooren geregeld te worden naar die tusschen Ceylon en Singapore, maar wel in verband tot het vertrek van het Engelsche stoomschip van Singapore naar Ceylon, en het Nederlandsche stoomschip zoude te Singapore moeten blijven wachten op de komst van de Europesche landmail-stoomer.

Het ware dunkt ons voorzigtig indien de uitbesteder bij tijds nadacht op eene verandering in dien geest, want hoe nuttig en doelmatig deze verandering in de voorwaarden voor een versneld verkeer met Europa ook wezen moge, willen wij geenszins ontkennen dat dit langere oponthoud van zijn schip voor den aannemer bezwarend zoude zijn, en wij gelooven dus niet dat laatstgenoemde, wanneer eenmaal de overeenkomst op de thans gestelde voorwaarden zal zijn tot stand gebragt, zich later, wanneer men het nuttige, ja noodzakelijke van eene wijziging in de bepalingen van de regeling der Singapore-vaart zal hebben ingezien, die wijziging zonder eene belangrijke schadeloosstelling zal laten welgevallen.

Uit vrees om den aannemer al te bezwarende voorwaarden op te leggen heeft men voorzeker de door ons besprokene wijziging wel niet achterwege gelaten, althans die wijziging ware eene kleinigheid, in vergelijking met het bezwarende der voorwaarde die men in het tweede gedeelte van Art. 2. aan den aannemer heeft gesteld. Dáár is namelijk bepaald dat wanneer de Engelsche stoompakketvaart tusschen Ceylon en Singapore voor één of wel voor beide maandelijksche diensten wordt geschorst of geheel komt te vervallen, de uitbesteder ook het regt zal hebben om de vaart tusschen Batavia en Singapore in gelijker voege te doen stilstaan.

De aannemer moet alzoo, gedurende een tijdvak van tien jaren, de noodige middelen beschikbaar houden om, zonder dat hem, ingeval van tijdelijke schorsing van de dienst, eenige subsidie of schadevergoeding wordt te goed gedaan, de vaart onmiddelijk te hervatten.

Wij rigten gerustelijk tot iederen onpartijdigen beoordeelaar de vraag of zoodanige voorwaarde eenig redelijk verband daarstelt tusschen de belangen van den uitbesteder en aannemer, en of het wel denkbaar is dat er velen zullen gevonden worden, die zich voor die vaart zullen aanbieden, zonder dat deze hoogst bezwarende bepaling uit de voorwaarden worde weggenomen, of althans gewijzigd in eenen geest, die beter verband bevat tusschen de belangens der wederzijds contracterende partijen.

Gaan wij thans na welke de bepalingen zijn van Art 5 en 6. der voorwaarden, en wij gelooven dat de ondervinding geleerd heeft dat ook die bepalingen tot niets kunnen aanleiding geven dan tot verwarring en onregelmatigheid in de dienst.

Art. 5. De dagen van vertrek der pakketbooten van *Batavia* naar *Singapore* worden in verband met het bepaalde bij artikel 2 dezer voorwaarden en ten minsten acht dagen te voren van Gouvernements-wege bepaald en in de *Javasche Courant* bekend gemaakt.

De pakketbooten mogen in den regel te *Singapore* niet langer dan *vier en twintig* uren vertoeven, wanneer bij hare aankomst aldaar de brievenmaal van *Ceilon* reeds is aangebragt. Zij vertrekken anders binnen *vier en twintig* uren na aankomst van die brievenmaal.

Bijaldien die brievenmaal echter te *Singapore* op den *zevenden* dag na aankomst aldaar van het stoomschip van *Batavia* nog niet mogt zijn aangebragt, keert dat stoomschip zonder de verwachte brievenmaal naar *Batavia* terug.

Art. 6 In verband met de mail-stoomschepen varende van *Batavia* over *Muntok* en *Riouw* naar *Singapore*, wordt het vertrek der overige pakketbooten in den regel bepaald als volgt.

a. die van *Batavia* naar *Padang* op den derden dag na dien der terugkomst te *Batavia*, van de pakketboot, welke de eerste reis in elke maand naar *Singapore* heeft gedaan;

b. die van *Batavia* naar *Pontianak* en *Singkawang*, op den derden dag na de terugkomst te *Batavia*, van de pakketboot, welke de tweede reis in elke maand naar *Singapore* heeft gedaan;

DE PREDIKANTS-DOCHTER.

EEN NOVELLE UIT HET VOORJAAR VAN 1855.

DOOR

J. J. CREMER.

„Hoe vindt gij mijn tafeltje, lieve?" zeide Mevrouw Pels haar echtgenoot zacht in eene kamer schuivende waar een keurig opzetje gereed stond.

„Wel, 't ziet er goed uit," antwoordde de heer burgemeester, „maar noemt gij dien omslag een familiare boterham, 't is waarlijk te veel."

„Daar heb je 't nu weêr" zuchtte Mevrouw," wanneer zal 't u naar den zin wezen? Te veel! wel lieve hemel, kon het nog minder?

Wel waarlijk kon het minder," hernam de echtvriend, „wij vinden het nergens zóó opulent; althans niet bij Strijknet of Stap... 't is altijd..."

„Wel hemelsche goedheid!" viel Mevrouw haar gemaal in de rede, „'t zijn nog al voorbeelden die gij daar geeft. Strijknet en Stap... de gierigsten van 't dorp... Slem met een beschuitje, de heeren een glaasje wijn, en tot besluit een broodje met kaas of rookvleesch."

„Nog geen bewijs dat ze gierig zijn," hernam de heer Pels, ik geloof eer, dat de menschen 't niet missen kunnen! De tijden zijn slecht en die tegenwoordig van een klein traktement moet bestaan, heeft het zuur genoeg."

„Nu gierig of arm, dat is ook hetzelfde," sprak Mevrouw weder, „ik verkies mij niet naar die menschen te regelen, 't is gek genoeg dat men op een dorp wel gedwongen is met zijne minderen te converseren... ik denk er niets om te laten."

„Enfin, 't is uwe zaak," zeide de echtvriend, „en ik moet zeggen gij hebt het keurig gerangschikt; maar lieve, wat zullen wij uitvoeren...? wij moeten weêr praten want dominé speelt niet."

„Ja, da's ook vervelend, zeide Mevrouw.

„Waarover te praten van acht tot tienen?" hernam mijnheer.

„Wat dat nu betreft," antwoordde Mevrouw, „er zijn punten genoeg; reken eens aan: de dood van den Czaar, de zaak in de Krim, Sebastopol, en dan — wel 't is geen kleintje, over den watersnood!"

„Ja over den watersnood," herhaalde Mijnheer en verliet de kamer om zich naar het salet te begeven, waarin de genoodigden werden opgewacht.

Weinige minuten later rukten de gasten aan, ze konden niet manquéren,....... Allerliefste invitatie...... Heel veel pleisier;....... alles wel?.... perfect!.... en de kinderen?..... dankje!

De heeren zaten weldra bij het heldere turfvuur, de dames — met gloeijende kooltjes onder de voeten — rondom de glimmende tafel waarop een vracht van zilver, in vormen van trekpot, melkkan, suikerpot en theelepeltjes heel wat effect maakte. Aan de regterzijde van Mevrouw Pels, zat Mevrouw Stap, of liever *Jufvrouw* Stap, want haar echtgenoot, de predikant van het dorp was niet gedoctoreerd, aan de linkerzijde de vrouw van den gepensioneerden kapitein Strijknet, terwijl Charlotte Stap, de bevallige predikants-dochter, tusschen hare moeder en de vrouw des kapiteins geplaatst was.

Ter regterzijde van den haard was de zitplaats van den gastheer, de kapitein hield den linkervleugel gedekt, terwijl de dominé het gloeijende vuur tot vis à vis had, 't welk hem dien avond een schrede nader aan den bril bragt.

„Ja, ja," ving de kapitein aan toen het gezelschap tot de conclusie was gekomen, dat het maar koud bleef, „wij beleven al vreemde tijden, 't gaat in de Krim niet vooruit."

„Wat zou het vooruit gaan," zeide Pels, „'t Is tobben en wurmen en 't blijft bij het oude."

„'t Is 'n mooije historie," hernam Strijknet, „wie heeft van z'n leven zulk oorlogen gezien, 't ontbreekt er maar aan dat het Engelsche gouvernement eenige scheepsladingen voltaires van *dit* soort," en de kapitein sloeg op den zetel die hem droeg. „voor de soldaten naar de Krim zendt; ze konden dan op hun gemak de kat uit den boom zien."

„O! meent gij Anthonie," zeide Mevrouw Strijknet haar gemaal vragend aanziende, daar zij zoo iets van „boom *kieng*" had meenen te hooren. „Ik vond het verschrikkelijk."

„Wie, wat Anthonie?" vraagde de kapitein die met zijn geheele ziel in de Krim was.

„Wel Strijknet, Anthonie!" herhaalde Mevrouw, „van wien in de krant *stong*: O! 't was zoo aandoenlijk."

Door dit mal à propos kwam het gesprek, zoo als Mevrouw Pels teregt had voorzien, al dadelijk op de treurige verwoestingen door den waternood aangerigt, en op de ongelukkige menschen die door den vloed van alles werden beroofd. Ieder lid van het gezelschap had een verhaal voor te dragen, dat met die treurige zaak in verband stond, en de predikant Stap besloot, dat er heel wat geld zou vereischt worden om de noodlijdenden te helpen.

„Daar zegt u een waar woord, dominé," zeide Mevrouw Pels, toen de predikant ophield met spreken.

„Het is te wenschen dat ieder naar zijn vermogen zal bijdragen."

„Naar vermogen, dat hoop ik Mevrouw," hernam Stap.

c. die van *Batavia* over *Samarang* en *Soerabaya* naar *Amboina*, over *Makassar* en over *Timor* op de heen of terugreis, op den derden dag na de terugkomst te *Batavia* van de pakketboot, welke de tweede reis in elke maand naar *Singapore* heeft gedaan;

d. die van *Soerabaya* naar *Bandjermasing*, in den regel op den tweeden dag na aankomst te *Soerabaya* van de pakketboot, welke van *Batavia* naar *Ambon* vaart.

e. die vermeld in § VI op den tweeden dag na aankomst te *Ambon* van de pakketboot van *Batavia*, zoodanig dat in de eerste plaats het vertrek geschiedt naar *Boeroe*, *Ternate* en *Menado*.

Ingeval van buitengewoon vroege of late terugkomst te *Batavia* der pakketbooten van *Singapore*, worden de tijdstippen van het vertrek van *Batavia* der overige diensten bepaald door den directeur der producten en civiele magazijnen, in overleg met de aannemers.

Het is onzes inziens ongerijmd om het vertrek der Nederlandsche stoomschepen van Singapore in het minst te willen regelen naar de aankomst aldaar van Batavia. Men stelle daarentegen het vertrek van eerstgemelde plaats in verband met het tijdstip, dat voor het Engelsche stoomschip tot regel gesteld is, om van Ceylon te Singapore aan te komen, en wij gelooven dat er daardoor meerdere regelmaat zal worden gesteld in de dienst. Men bepale daartoe het kortste oponthoud te Singapore op vier en twintig uren, en het tijdstip van vertrek op vier en twintig uren na aankomst der Europeesche mail, onder gehoudenis van ook zonder die mail de terugreis naar Batavia aan te nemen, wanneer het mogt gebeuren dat het Engelsche stoomschip vier of vijf dagen na den daartoe vastgestelden tijd van Ceylon te Singapore nog niet mogt zijn aangekomen.

Even ondoelmatig is het om het vertrek der verschillende stoomschepen van Batavia naar de onderscheidene gedeelten van Nederlandsch Indie afhankelijk te stellen van de aankomst der stoomschepen van Singapore. Wil men dat vertrek in eenig verband stellen tot de landmailcorrespondentie, zoo zoeke men dat verband in het vertrek der mail van Batavia, omdat daarvoor vaste dagen zijn bepaald, maar even zoo bepale men vaste dagen voor de afreize naar de onderscheidene Nederlandsch Indische bezittingen. Dan eerst zoude men in de mogelijkheid zijn om den aannemer, het publiek en ook het Gouvernement zelve te doen deelen in de voordeelen, die er uit zouden voortspruiten, wanneer het vertrek van de verschillende plaatsen met eenige juistheid en bepaaldheid konde worden opgegeven, waaronder wel niet als het geringste mag worden opgenoemd de geschikte gelegenheid om in de buitenbezittingen de noodige maatregelen te kunnen nemen om met laden en lossen in gereedheid te zijn.

Het *Bataviaasch Handelsblad*, dat gelijktijdig met ons dit onderwerp behandelt, heeft daarbij de voorwaarden aangehaald, die de Engelsche Admiraliteit stelde bij de uitbesteding der Britsch-Indische stoompakketvaart. Wij kunnen bezwaarlijk gelooven dat de Nederlandsch Indische uitbesteder zich op de hoogte heeft gesteld van de bijzonderheden, die betrekking hebben tot eene stoomgemeenschap, die in zeer vele opzigten voor andere instellingen van dien aard, met opzigt tot maatregelen van spoedig verkeer en van inachtneming der wederzijdsche belangen van uitbesteder en aannemer, wel ten voorbeeld mag worden genomen.

Redactie.

VERTREK VAN DE LAND-MAIL

VAN SOERABAYA.

Gedurende het jaar 1859.

In de maand	Februarij op den	18den.
„ „ „	Maart „ „	5den en 21sten.
„ „ „	April „ „	2den 18den en 30sten.
„ „ „	Mei „ „	18den
„ „ „	Junij „ „	1sten, 17den en 30sten.
„ „ „	Julij „ „	17den
„ „ „	Augustus „ „	1sten en 17den.
„ „ „	September „ „	2den „ 18den.
„ „ „	October „ „	2den „ 18den.
„ „ „	November „ „	2den „ 18den.
„ „ „	December „ „	2den „ 18den.

des namiddags te vier ure.

ADVERTENTIEN.

VENDUTIE

BIJ

J. A. A. NICOLAI & CO,

aan de *Kaliemaas*, voor de Waterfabriek.

Op Dingsdag den 15den Februarij a. s.

Van MASTEN, RONDHOUTEN, ZEILEN GEEL BLADKOPER, ROOD KOPEREN BOUTEN, IJZERWERK, ANKERS, KETTINGEN, enz.

VOORTS.

EEN PARTIJTJE PUIKE BOTER, pas aangebragt. (151)

VENDUTIE.

MEERENDEELS ZONDER RESERVE,

Op Woensdag den 16den Februarij.

VOOR DE TOKO VAN

MARTENS & CO.

van diverse Commissie-goederen als:

PUIKE RIJNWIJN in kistjes van 1 dozijn, KURKENTREKKERS, ZAGEN, GEMAAKTE HEEREN-HEMDEN in diverse fijnten, GEPARFUMEERDE ZEEP, WITTE en GEELE d°. in kistjes, EETSERVIEZEN in compleete stellen voor 12 personen, BAREGE ROBES, KINDERPETTEN en HOEDEN, VRUCHTEN op BRANDEWIJN, HANDSCHOENEN, KINDERKOUSEN, SOKKEN en SCHOENEN, DAMES-LAARSJES enz., enz.

Goederen kunnen worden bijgebragt. (167)

VENDUTIE.

Op Donderdag den 17den Februarij a. s.

voor de toko

VAN

A. H. DEELEMAN.

VAN DIVERSE COMMISSIE-GOEDEREN.

Goederen kunnen worden bijgebragt. (166)

VENDUTIE

Op Vrijdag den 18den Februarij a. s.

BIJ

D. D. VAN BOECKHOLTZ.

VAN

DIVERSE COMMISSIE GOEDEREN. (171)

Op de vendutie *van den 18den Februarij a. s.* bij D. D. VAN BOECKHOLTZ, zal worden verkocht:

HET RESTANT ENGELSCH FACTUUR, bestaande uit EENE PARTIJ IJZERGAAS en RATTENVALLEN.

Verders HANGLAMPEN met drie en vier lichten, WIT GOED, CHITSEN, TAFELMESSEN, HEEREN-HEMDEN, IJZER-VERTINDE KETELS, enz. enz. (172)

Op de vendutie *van den 18den Februarij a. s.* bij D. D. VAN BOECKHOLTZ, zal nog, voor rekening van belanghebbenden, worden verkocht:

Eenig afgekeurd TOUWWERK en RONDHOUTEN, afkomstig van het Nederlandsche schip **MINISTER THORBECKE**, kapitein VAN DUIJN. (173)

IN DEN LOOP DEZER MAAND,

Op een nader te bepalen dag, zullen door de BOEDELKAMER worden verkocht, de schoener *HOSING*, en eene *praauw Tjemplong*, behoorende tot den faillieten boedel van den Chinees OEI WHAYTIEN. (147)

SOERABAYA, 7 *Februarij* 1859.

De Secretaris der Weeskamer, J. F. DEIBERT.

VERTREK VAN SCHEPEN.

PASSAGE NAAR NEDERLAND.

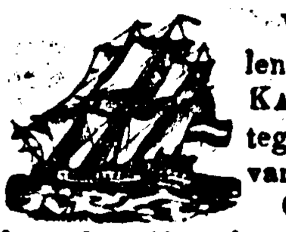

Wordt aangeboden met het snelzeilend Nederlandsch schip **DELFT**, KAPITEIN L. VAN GEELKERKE, om tegen ultimo Februarij regtstreeks van hier te vertrekken.

Genoemde bodem beveelt zich door deszelfs ruime en gemakkelijke inrigtingen bijzonder aan.

Nadere informatien te bekomen bij

De Agenten

(169) FRASER EATON & CO.

PASSAGE NAAR NEDERLAND.

Wordt aangeboden met het voor den overvoer van passagiers zeer net ingerigt snelzeilend barkschip

FORTUNA,

kapt. M. DE LIGNIJ, om tegen half *Maart* regtstreeks van hier te vertrekken.

Nadere informatien te bekomen, bij

De Agenten,

(164) **RUYL CRAMER & CO.**

TER BEVRACHTING VOOR EENE TUSSCHENREIS,

Wordt aangeboden het barkschip

DELFTSHAVEN,

Kapitein C. SCHAAP, metende 592 ton. Adres bij

De Agenten,

(163) B. KOPERSMIT & CO.

„Mogt ieder gespaarde bij deze ramp gevoelen; dat hij eenmaal van zijn rentmeesterschap rekenschap zal verschuldigd zijn."

De toon waarop de predikant deze woorden uitte, had zoo iets bepaalds, dat Mevrouw Pels bij vergissing twee malen melk in de thee deed, maar toch, zij herstelde zich spoedig, want dominé had *altijd* zoo iets bepaalds in zijn spreken, en; terwijl zij vriendelijk lachte reikte zij de kopjes thee met de verontschuldiging over, dat zij als naar gewoonte wat rijkelijk geweest was. Nog spraken de heeren over den watersnood en wat daarmede in betrekking stond, en deelden de dames elkander gemengde berigten mede, die voor menig nieuwsblad belangrijk genoeg zouden geweest zijn, toen de deur werd geopend en de eenige zoon der echtelieden Pels het vertrek, zeer onverwacht, binnen trad.

Na mama een soen en papa een hartelijken handdruk te hebben gegeven, maakte Louis zijn compliment voor de dames, en aan zijn kleur die hooger dan gewoonlijk stond, was het wel te bespeuren dat dit gezelschap hem eenigzins verraste.

„Wel weérga's, jongen, wat doe jij hier?" zeide de burgemeester, nadat ook den predikant en den kapitein de handen waren gedrukt, „ik dacht dat ge goed en wel in Utrecht zoudt zitten; er is toch geen kwaad bij....?"

„In 't minst niet, papa," antwoordde Louis, terwijl hij zijn stoel in een schuine rigting tusschen die van den kapitein en jufvrouw Charlotte plaatste, „ik heb maar alleen..." en de student in de letteren maakte eene beweging alsof hij iets zeggen wilde, maar, om het gezelschap niet goed spreken kon.

„Is 't een geheim?" hernam de vader terwijl mevrouw met gevoel van eigendomsregt haar gelaat naar den zoon wendde, en al de gasten regts en links keken, alsof zij volstrekt niet nieuwsgierig waren.

„Een geheim... dat juist niet," aarzelde Louis, „het is echter een nieuws dat mij zelven betreft, ik weet niet ... ik ben..."

„Kom, spreek maar vrij uit," hernam de vader. „De vrienden zijn allen bekend. Wat hebt ge te zeggen?"

„Welnu dan," zeide Louis, „ik wilde u een kleine verrassing besorgen; en om u te toonen dat ik mijn tijd, aan de akademie niet heb verwaarloosd, zoo kom ik u melden dat ik gisteren tot dokter in de beide regten gepromoveerd ben."

't Was aardig om den indruk te zien welke deze laatste woorden op de toehoorders maakten. De heer burgemeester Pels stond op, en klopte den jongen zoo hartelijk op den schouder en herhaalde zoo beteekenend: „dokter in de beide regten!" dat de nieuwe dokter geen betere voldoening had kunnen wenschen. Mevrouw Pels was geheel agitatie; haar moederlijk hart klopte schier hoorbaar en, na den heer dokter verscheidene malen te hebben omhelsd, zag zij hare gasten rond als wilde zij zeggen: *Mijn* eigen zoon is Meester geworden!

De predikant die den jongen toen hij nog Louitje heette, de eerst gronden der Fransche en Latijnsche talen had geprent, wenschte, even als zijn gade, den jeugdigen regtsgeleerde van harte geluk, terwijl mevrouw Strijknet met eene neiging betuigde dat mijnheer wel niets moest hebben *verzoomen*.

De kapitein had bij de omhelsing van moeder en zoon een weinig ruimte gemaakt en toonde mede zijn belangstelling door het aannemen eener militaire houding, welke houding evenwel minder des jongmans aandacht boeide dan het lieve blosje 't welk Charlotte's wangen kleurde, toen zij hem met een welluidende stem het: „Ik wensch u van hart geluk," toesprak.

De komst van den zoon droeg zeer veel bij om het avondje bij den burgemeester te veraangenamen. De nieuw gepromoveerde had heel wat te vertellen en wist vooral de dames „keurig" bezig te houden met bijzonderheden van doorbraken en edelmoedige daden, en droeg ten slotte met een heldere stem het dichtstukje voor, dat de menschlievende van den Bergh ten behoeve der ongelukkigen ten beste gaf.

Terwijl het gesprek der oude heeren, door den kapitein aldus bestuurd, tot de Sebastopol-orde terug trad, en de kapitein beweerde dat de geheele inname geen d...... waard was — dat *hij* wel eens zien wou of ze *hem* er uit zouden houden; terwijl verder mevrouw Pels bij de Dominésche informeerde of Charlotte de prachtige doopjurk voor haar vriendin al af had, en mevrouw Strijknet nu eens naar de heeren en dan weder naar de dames luisterde en ten slotte bij zich zelve de opmerking maakte dat zij, nog zoo kort maar in het dorp, al aardig in de conversatie *kwiem*: terwijl allen zoo spraken, luisterden of dachten, sprak ook Louis, en wel — met Charlotte.

Bijna van denzelfden leeftijd, waren Charlotte en Louis te zamen opgegroeid. Te zamen hadden zij de eerste lessen op de dorpsschool genoten en burgemeesters Louitje was steeds de verdediger of cavalier van dominé's kleine Lotje geweest.

Louis was dertien en Charlotte veertien jaren oud, toen dat cavalierschap een einde nam, want de jongen, moest studeren, en Louis vertrok naar de kostschool te O. om later met vrucht aan de akademie zijn studiën te kunnen vervolgen.

Dat scheiden had den kinderen die zoo zeer aan elkander

Een jong mensch, eenige uren van den dag benevens den geheelen avond ter zijner beschikking hebbende, wenschte die gaarne te benuttigen met **het bijhouden van boeken**, dan wel met het verrigten van andere **Administratieve werkzaamheden.**

Informatiën te bekomen bij de uitgevers. (161)

Zij die van den ondergeteekende iets te vorderen hebben, worden verzocht hunne pretensien binnen den tijd van acht dagen in te zenden.

De kapitein der Infanterie,

(154) G. ESCHAUZIER.

De ondergeteekende beveelt zich bij voortduring aan tot **het maken, repareren, schilderen en bekleeden van rijtuigen.**

(156) A. LEDEBOER Fz.

TE HUUR

Met primo Maart aanstaande, EEN HUIS in de *Heerenstraat*.

Adres aan de uitgevers dezes. (168)

TE KOOP

EENE ZEER ELEGANTE HANDCHAIS.

(158) Bij **A. LEDEBOER Fz.**

TE KOOP

EENE HIJDRAULISCHE OLIEPERS.

Met een drukkings- vermogen van zestig duizend Nederlandsche ponden, welke kracht in den tijd van vijf minuten, door het pompen, door slechts twee Javanen, kan worden aangebragt.

Deze pers voor de fabriekmatige bereiding der KATJANG-OLIE bezigende, zouden daarmede ruim 50% gewigtsdeelen olie kunnen worden verkregen.

Ten einde in de gelegenheid gesteld te zijn om de werkingswijze en snelheid te kunnen nagaan, gelieve men zich te vervoegen bij de ondergeteekenden, alwaar dezelve is opgesteld.

Prijs *f* 2,600 — Contant.

(152) E. FUHRI & CO.

PAS ONTVANGEN.

GROOTE WOLLEN HEEREN ONDERBROEKEN.
do. do. do. HEMDEN.
ENGELSCHE OVERHEMDEN.
LINNEN ZAKDOEKEN.
KINDERHOEDJES.
DAMES-KOUSEN.
KANTEN en NEIGES.
GEBLOEMDE TULE.
CRÊPE SHAWLS.
BREIKATOEN.
ÉLASTIEKE PAPILLOTTEN.
PIQUÉ.
GEBORDUURDE STROKEN en TUSSCHENZETSELS.
ITALIAANSCHE KINDER-STROO-HOEDEN.
ZWARTE en WITTE SATIJNEN SCHOENEN.
GERUITE STOFFEN, en
BEDDE-SPREIJEN.

(153) Bij **M. KOOSEN.**

VERKRIJGBAAR.

Bij *het Agentschap van de Factorij der Nederlandsche Handel Maatschappij alhier*, de ondervolgende goederen als:

Bladkoper, halve bladen, van 18-20-22-24-26-28-30 ons.
Compositie Spijkers, van 1-1¼-1½-1¾ dm.
IJellowmetaal, derde bladen van 22 en 24 ons.
Zweedsch IJzer, in *staven* en *bossen*,

VAN ONDERSTAANDE DIMENSIEN.

Plat	1½ dm.	+ 1/8 dm.
	1¾ „	+ 3/16 „
	2 „	+ 1/4 „
	2½ „	+ 1/2 „
	3 „	+ 5/8 „
Vierkant	1 „	
	1½ „	
	1¾ „	
	2 „	

Zweedsch Staal, van 5/8 dm en 1/2 dm.
Loodwit, in vaatjes van 50 Ned. pond.

SOERABAYA, 12 *February* 1859. (162)

BOEKHANDEL VAN E. FUHRI & CO.

INDISCHE ZAK-ALMANAKKEN.

Prijs . . . . . . *f* 2.—
Idem . . . . . . „ 3.— franco per post.

(174)

VIEUX COGNAC

Van het gerenommeerde merk *De Terrab*, ad *f* 30.— per dousijn.

PAS ONTVANGEN BIJ

(165) Bij GEBR. VAN DELDEN.

PAS ONTVANGEN

PUIKE BOTER

merk *van der Leeuw*

(170) Bij M. KOOSEN.

BOEKHANDEL E. FUHRI & CO.

Almanach Comique . . 1859. *f* 2.—
Id. Prophétique. „ „ 2.—
Id. d'Illustrations modernes. „ 2.—

(1210)

PUIK AMERIKAANSCH MEEL

TJAP MERA

eerste qualiteit.

(157) Bij LEDEBOER & CO.

NAAM- EN RANGLIJST DER OFFICIEREN BIJ DE LAND- EN ZEEMAGT IN NEDERLANDSCH INDIE VOOR HET JAAR 1859.

Te bekomen à *f* 2.— Contant,

(104) Bij **E. FUHRI & CO.**

GERAFFINEERDE SUIKER à *f* 11 p. ¼ picol.
do. do. in blik à *f* 8 per blik.

(159) L. W. VAN DER ZWAAN & CO.

KANTOOR-ALMANAK VOOR 1859.

OPGEPLAKT. . . . *f* 1.—
ONOPGEPLAKT. . . „ —60,
à contant bij

(1159) E. FUHRI & CO.

SOCIETEIT CONCORDIA.

BAL EN COLLATION,

Op Zaturdag den 19den Februarij 1859.

De Secretaris,

(155) STOELMAN.

HOLLOWAY PILLEN EN ZALF,

BEHOOREN NIET TOT EENIGE BIJZONDERE OF UITSLUITENDE KLASSE VAN MEDICIJNEN.

Zij schijnen de fijnste geneeskundige eigenschappen van al de voornaamste geneesmiddelen in zich te bevatten Zoo schijnt de Zalf in gevallen van huidziekten niet slechts de uitwendige ontsteking tegen te gaan, maar ook door te dringen tot diep in het gestel waar het tot het laatste vonkje van het koortsvuur uitdooft, de bloedsomloop verlevendigt en de sappen zuivert, die het vleesch de klieren en de huid doorloopen. In de meeste gevallen, zoo als men ons berigt, wordt de werking der Zalf verhoogd door de medewerking van eene naar gelang van omstandigheden te regelen dosis der Pillen.

Verkrijgbaar à Contant bij E. FUHRI & Co, te *Soerabaya*, tot de ondervolgende prijzen: (1151)

DOOZEN PILLEN van *f* 1.— *f* 3.— en *f* 5.—
POTTEN ZALF . „ „ 1.— „ 3.— en „ 5.—

---

gewend waren, heel wat moeite gekost, en de lieve Charlotte schreide bitter, toen de goede Louis zoo ver van haar weg moest. Mevrouw Pels alleen verheugde zich zeer dat die intimiteit een einde ging nemen, want waarlijk, 't was nu nog kinderwerk, maar 't kon gevaarlijk voor later worden Charlotte was een lief en aanvallig meisje, maar de dochter van den dorpspredikant kon toch nimmer een partij voor haar zoon worden. Stap, eerlijk en goed, preekte waarlijk zoo slecht niet, doch, schoon niemand immer een cent aan hem te kort kwam, 't scheen maar een „kale" troep te zijn; het toilet der dominésche liet altijd veel te wenschen over en, 't was dus zeer goed dat Louitje wegkwam — met grooten moest men oppassen, met kinderen moest men voorzigtig zijn.

Louis was vertrokken; hij leerde vlijtig en kreeg al spoedig des zondags een jasje aan. De eerste vacantie welke hem van de kostschool in de ouderlijke woning terugvoerde, hereende hem ook met de lieve Charlotte die hij gansch niet vergeten had, doch, het volgende jaar, toen hij op vijftienjarigen leeftijd terugkeerde en zijn aardige Lotje als vroeger dacht terug te vinden, toen had hij geheel buiten den waard gerekend, want, in stede van het Lotje met jurk en broek te ontmoeten, trad hem in des predikants woning, bij het brengen zijner eerste visite, een bevallige dame te gemoet, die nog wel degelijk Lotje was, doch niet het Lotje van vroeger, maar, een ontwikkelde, zestienjarige schoone, in één woord een mensch, en hij — was een kind.

Als vroeger was Charlotte voorkomend en spraaksaam en scheen zij zelve niet te gevoelen, dat zij een groote schrede op het levenspad was vooruitgegaan, terwijl de knaap althans in ligchaams ontwikkeling verre bij haar ten achter stond. Louis daarentegen was heel niet op zijn gemak. Het gewone: „Lotje." wilde hem maar niet van de lippen, en met een kleur als vuur, sat hij, en sprak maar weinig en gevoelde zich niet eerder verruimd dan toen hij te huis gekomen door tranen, hij wist niet waarom, zijn hart had lucht gegeven.

Met genoegen bespeurde mevrouw Pels dat haar Louis de pastorij maar selden bezocht en de vriendin van voorheen zorgvuldig ontweek.

Weder vertrok Louis naar de kostschool en weder keerde hij in den vacantie-tijd huiswaarts, doch de verwijdering tusschen hem en de speelnoot van vroeger dagen bleef bestaan, waarom . . . ? omdat jongens van zestien tot negentien jaren tusschen mal en dwaas zijn, sommigen ultra pretentieus, andere ultra timide, en Louis Pels, hij behoorde tot de laatsten en bleef zelfs als student tot zijn twintigste jaar ultra timide.

Stemde mevrouw Pels bij zich zelve, tegen een, in haar brein ontkiemde verbindtenis der jongelieden, ook de verstandige predikant had van zijne zijde niets aangewend om een genegenheid te bevorderen, die met de hem bekende geld-aristocratie der burgemeestersche nimmer tot een gewenscht einde zou voeren.

Wat Louis betrof, zijn streven was in de laatste jaren naar den graad geweest dien hij thans had verworven, en zelfs in de laatst verloopen vacatie, hield alleen de studie hem bezig en niets had verraden, dat hij der oude speelnoot een hart van innige en nimmer verflaauwde liefde toedroeg.

Louis was dokter in de beide regten, met deze voor zijne ouders zoo verrassende tijding kwam hij te huis en vond er het schoone en lieve meisje dat hij in stilte was blijven beminnen en aan wier zijde hij zoo gaarne zijn levensweg zou vervolgen, en nu, — hij keuvelde met haar, en haar stem was zoo lief, hij zag haar in de heldere oogen, en zij, — sloeg ze neêr; hij sprak van de school, van de jongens waartegen hij haar beschermde, van de appels die zij hem spaarde en schonk, en het was nu Louis niet, die verlegen was en kleurde, maar Charlotte, want — Louis sprak op zoo 'n aardigen toon, en mevrouw Pels had al verscheiden malen zoo vreemd tot haar opgezien.

De warme en koude wijn benevens de gebakjes waren met smaak genuttigd, en toen nu het uurtje van tienen reeds lang was verstreken, noodigde mevrouw Pels haar gezelschap in het achtervertrek, waar het keurige opzet gereed stond.

Wat de jonge Pels, in den min verlichten gang waardoor men zich naar de achterkamer begaf, der schoone Charlotte in het oor fluisterde, weten wij niet, en of hij den arm dien hij haar wellevend had aangeboden, ook bijzonder drukte, weten wij evenmin, maar aan de blikken der innig bezorgde burgemeestersche ontging het niet, dat jufvrouw Charlotte van haar heerlijk tafeltje maar weinig gebruikte, en dat de jonge advokaat over de plaatsing weinig tevreden scheen, dewijl hij, in stede van naast Charlotte te zitten, behalve zijne moeder, mevrouw Strijks net tot buurdame had, die, van alles eens proefde en telkens beweerde, dat het kostelijk *smick*.

Het avondje liep ten einde, de gasten keerden huiswaarts en Louis verstoutte zich om de familie Stap tot aan de pastorij te vergezellen.

(*Wordt vervolgd.*)

SOERABAYA, den 14den Februarij 1859.

Bij het ter perse leggen dezes was de post van de West wederom niet aangekomen.

Van goederhand vernemen wij dat, per telegraaf, de tijding is ontvangen der benoeming van den Heer S. van Deventer Jzs. tot inspecteur van financien, terwijl de betrekking van assistent-resident van Buitenzorg, door genoemden heer tot dus verre bekleed, is opgedragen aan den Heer A. A. M. N. Keuchenius, thans assistent-resident voor de policie te Batavia.

Wij vernemen dat het Regentschap Soerabaya in twee Regentschappen zal worden gesplitst, namelijk in het regentschap Soerabaya, bestaande uit de districten Kotta, Djabakotta en Goenoongkendeng, en het Regentschap Sidhokari, bestaande uit de districten Djengolo I, II, III, en IV en Rawapoeloe I en II en dat het district Kaboh bij het Regentschap Modjokerto is ingedeeld.

Zijn wij wel onderrigt zoo is de tegenwoordige Regent van Soerabaya, uithoofde van de reorganisatie van zijn regentschap, eervol ontslag uit zijne betrekking verleend met vergunning om den geelen pajong te voeren; terwijl zijn oudste zoon Radhen Soerio Adhi Koesoemo, thans ondercollecteur van Lamongan zou zijn benoemd tot Regent van het nieuwe regentschap Soerabaya, en de Patih van Modjokerto Mas Ngabehi Nota Poero, een afstammeling der oude Soerabayasche regenten familie (Kasepoean) tot Regent van Sidhokari, terwijl aan den controleur der eerste klasse bij de landelijke inkomsten en cultures J. H. van der Palm de waarneming der betrekking van Assistent Resident van Sidhokari is opgedragen.

— Men deelt ons mede dat het Engelsche schip *Marian Mac Entijre*, gezagvoerder Joseph Little, van Hongkong naar Sijdneij, met eene lading thee, op een koraalrif, 10 Engelsche mijlen ten Noord Oosten van Bawean, is gestrand.

Van de lading heeft men hoop het meeste te kunnen redden, doch het schip zelve is totaal verloren.

Ter berging der lading is het Nederlandsche schip *Zaanstroom*, gezagvoerder Schaap, gisteren van hier vertrokken. Genoemde bodem is daartoe ingehuurd voor eene som van *f* 3000 voor ééne maand, en daarna voor *f* 80 daags.

NEDERLAND.

Den 21sten December werd door de correctionele regtbank te Amsterdam behandeld de zaak van A. S. Hirsch, oud 15 jaren, beschuldigd van op 1 Augustus 1858 den heer J. G. Schwartz, in de Schotsche Zendingskerk aldaar te hebben verwond. In deze zaak waren gedagvaard 21 getuigen á charge, en op verzoek des verdedigers mr. L. H. Kuhn, een getuige à decharge, zijnde Dr. van Lier Ez.

De 1ste getuige, een bankbewaarder in de genoemde kerk, verklaarde, dat de beschuldigde op dien dag hem eenige vragen had gedaan, en wel of de heer Schwarts den preekstoel beklom en of hij achter den preekstoel plaats kon krijgen.

De 2de getuige, concierge van het gebouw der Schotsche Zendingskerk verklaarde, dat de beschuldigde den heer Schwartz eene wonde in de borst en een in den voorarm had toegebragt.

De 3e getuige, de heelmeester van Epen, dat den heer Schwartz waren toegebragt gestoken wonden in de linkerborst, tusschen de 3e en 4e rib en in den linkervoorarm, welke echter niet gevaarlijk waren. De beschuldigde scheen hem bij onderzoek, zonder krankzinnig te zijn, nogtans aan zekere tijdelijke stoornis der geestvermogens lijdend te zijn. Op de vraag van den voorzitter of hij het in zulke gesteldheid mogelijk achtte, de zaken met zoo veel kalmte te overleggen, antwoordde de getuige dat dit in het algemeen niet alleen kon gebeuren, maar een eigenaardig kenmerk in dergelijke gevallen was. De drie volgende getuigenissen bevatteden niets van bijzonder belang en vermeldden alleen het beklimmen van den preêkstoel door den beschuldigde. De 7de getuige verklaarde dat de beschuldigde op zijne vraag naar de oorzaak der daad, gezegd had dat de proselietenmakers weg moesten. De drie volgende getuigen, waaronder een agent van politie, deden geene bijzonder belangrijke omstandigheid uitkomen. De 11e getuige was de winkelier, bij wien de beschuldigde een dolkmes voor *f* 1,50 had gekocht, aan wien de president opmerkte dat het hoogst onvoorzigtig was zulke messen, hier gelukkig selden gebruikt, aan kinderen te verkoopen. De 12de getuige was de dienstbode, ten huize der moeder van den beschuldigde woonachtig, die, in den loop van den dag van 2 Augustus in de lade der tafel op de kamer, waar de beschuldigde sliep, een door dezen geschreven gebed had gevonden en welke overigens verklaarde, dat de knaap een stuurschen aard had.

De 13de getuige à decharge verklaarde, dat de beklaagde zonder krankzinnig te kunnen worden genoemd, echter in een toestand verkeerde, dat hij niet in het bezit van zijn vrijen wil mogt worden geacht. dat hij bovendien afgetrokken en norsch van aard was, terwijl hij getuige reeds vroeger was verzocht de geestgesteldheid van de zuster des beschuldigde nauwlettend gade te slaan.

De beschuldigde verklaarde vroeger te hebben gedacht zoo te moeten handelen, tot vernietiging der proselietenmakerij, die door alle middelen zijne geloofsgenooten het dierbaarste wat zij bezaten, hunne overtuiging, poogde te ontrooven; dat hij aanvankelijk geen berouw daarover had gevoeld, dat zoolang de daad niet gedaan was hem steeds iets swarts voor de oogen sweefde en zijne hand gekromd was; dat latere gesprekken met geestelijken zijner gezindte en andere personen hem hadden gebragt tot andere gedachten en de overtuiging, dat daardoor God niet verheerlijkt zou worden, en dat hij nu tot andere inzigten gebragt, berouw over de daad gevoelde.

Hierna werd de zitting geschorst.

Na het heropenen der zitting heeft het O. M. bij monde van mr. B. L. R. Termaat requisitoir genomen en geëischt dat de beschuldigde zou worden schuldig verklaard en veroordeeld tot plaatsing in een verbeterhuis, gedurende 10 tot 20 jaren. De verdediger des beschuldigde mr L. H. Kuhn droeg daarop eene uitgebreide pleitrede voor, en beweerde hoofdzakelijk dat de beklaagde lijdende was aan *monomania religiosa*. Spr. erkende voorts het feit doch trachtte het niet toerekenbare van de daad te betoogen. De regtbank heeft onmiddelijk uitspraak gedaan en den beklaagde veroordeeld tot 12jarige gevangenisstraf. De sitting heeft behalve eene korte schorsing tot den avond voortgeduurd.

In het *Amsterdamsche Handelsblad* lezen wij het navolgende:

Wij ontvangen van eene geachte zijde treurige bijzonderheden aangaande de verwoestingen, door de gele koorts te New-Orleans aangerigt. Geheele familien zijn uitgestorven, anderen voor een groot gedeelte. Onder dezen zijn ook bekenden. Velen zullen zich den gewezen Haagschen boekdrukker en boekverkooper, Koenraad Fuhri, herinneren, die voor eenigen tijd, tot herstel zijner fortuin, naar Noord-Amerika toog en zich te New-Orleans nederzette. Hij slaagde zoo wel, dat hij in het afgeloopen jaar zijn gezin tot zich liet overkomen, bestaande uit vrouw en zeven kinderen, die in September van dat jaar te New-Orleans aankwamen. Dezen somer was hij er in geslaagd, de zaken van zekeren boekverkooper Norman over te nemen en bij ging goed vooruit. De Heer Norman sprak, voor hij vertrok, met den Heer Fuhri over het waarschijnlijke geval van gele koorts, en raadde hem zijn gezin aan de overzijde van het meer te zenden, met aanbieding van zijn eigen huis aldaar. Voor dat aanbod bedankte de Heer Fuhri, te kennen gevende, dat, daar hij en zijn gezin New Orleans voor eene vaste woonplaats hadden aangenomen, zij zich daar wenschten te acclimateren. Zij bleven bijgevolg; de koorts kwam, en den 24sten Augustus viel de Heer Fuhri als het eerste slagtoffer in 44 jarigen ouderdom, binnen zes weken gevolgd door drie zijner dochters, meisjes van 18, 16 en 12 jaren. De weduwe met de vier jongste kinderen werd gespaard. Haar ongeluk vindt veel deelneming.

ENGELAND.

Op den dag voor die waarop de Reading-wedrennen aanvingen waren twee mannen bezig met, in de nabijheid der renbaan, in de Theems te visschen, toen zij het lijkje ontdekten van een jongske, dat, niettegenstaande de zwaarte van eenen zak met steenen, die bestemd was om hetzelve onder water te houden, als in een bed van wier verward was. — Onverwijld werd daarvan berigt gegeven aan de Reading-policie, en toen het lijkje met eenige moeite van uit die vuilnis was losgemaakt liet de commissaris van policie er een photographie-portret van nemen, waarvan een aantal exemplaren naar de policie stations van de omliggende plaatsen werden gezonden, ten einde te worden tentoongesteld. — Op den eersten dag der wedrennen trok een dier portretten de aandacht van zekeren Heer Mortlock, directeur van het werkhuis te Stenley, in Oxfordshire, en scheen het hem toe dat het portret eene sterke gelijkenis had met de trekken van het kind van zekere Marij Newell, die eenige weinige dagen geleden het gesticht, waarvan hij directeur was, had verlaten. Toen hij des avonds te huis kwam stelde hij een onderzoek in, waardoor hij te weten kwam dat de vrouw Newell op eene zeer geheimzinnige wijze van haar kind was berrijd geraakt. Onverwijld gaf nu de Heer Mortlock kennis van zijne bevinding aan de policie te Stenley, waarvan het gevolg was dat een geregtsdienaar werd afgezonden, naar het dorp Wesden, waarheen men geloofde dat Mary Newell zich begeven had, ten einde daar bij hare moeder te verblijven. Deze man vond haar zonder het kind, dat zij met zich had genomen, toen zij het werkhuis verliet, nam haar dadelijk in hechtenis en reed haar naar Stenley, waar zij op de eerste ondervraging reeds bekende dat zij naar Reading was gegaan om den vader van haar kind op te zoeken, ten einde hem geld voor deszelfs onderhoud te vragen, en toen hij dat glad af had geweigerd, wachtte zij het middernachts uur af om het kind in de rivier te werpen. De stof, waarvan de zak was gemaakt, en de banden waarmede dezelve rond het ligchaampje was gebonden, werden herkend als deel uittemaken van de kleeding die haar van wege het gesticht dat zij verliet was gegeven, niettegenstaande zij er de merkletters had uitgesneden. — De schuldige is nauwelijks 29 jaren oud.

Aldus heeft de photographie hier gediend om de onnatuurlijke misdaad van eenen onbarmhartigen kindermoord aan het licht te brengen.

FRANKRIJK.

Het keizerlijk hof te Parijs heeft den 22sten December in appèl uitspraak gedaan in de saak van den heer de Montalembert. Het hof heeft de uitspraak der correctionneele regtbank vernietigd, voor wat betreft de aanranding van het beginsel van het algemeen stemregt, van de regten en het gezag van het hoofd des staats, hem krachtens de constitutie toegekend, welke misdrijven door het hof niet aangenomen zijn. Daarentegen heeft hij de uitspraak der regtbank gehandhaafd voor wat de twee andere misdrijven aangaat (schending van den eerbied aan de wetten verschuldigd en opruijing tot haat en verachting der regering.) Het heeft bij gevolg de gevangenisstraf van zes maanden verminderd op drie maanden, terwijl de boete van 3000 fr. waartoe de Montalembert veroordeeld was, als zoodanig behouden blijft.

CHINA.

De laatste berigten van Hong-Kong loopen tot den 19den Januarij, en bevatten de terugkomst van Lord Elgin van het uitstapje op de Yangtse Kiang, waar bij wegens het ondiepe water twee zijner stoomschepen had moeten achterlaten. — Eerst vreesde men dat de beide achtergeblevene vaartuigen eenen tijd lang zouden moeten wachten eer het water zou toelaten dat zij tot Shanghae afzakten, doch men heeft later tijding van hen ontvangen dat zij, door een onverwacht rijzen van het rivierwater, weder hadden kunnen varen en men hen dus dagelijks te Shanghae mogt terug verwachten. — Naar men ons meldt zou Lord Elgin te Shanghae blijven tot de ratificatien van het tractaat waren uitgewisseld. — De laatste gebeurtenissen te Canton zouden echter zijne Lordschap wel kunnen nopen om onverwijld naar Hong Kong te komen.

De verbondene mogendheden te Canton hebben, naar het schijnt de overtuigende bewijzen erlangd van de kwade trouw van het Chinesche Gouvernement, zóódanig, dat zij daarin voldoende aanleiding hebben gevonden tot eenen aanval op een dorp waar de dapperen sedert hunne verdrijving uit Canton hun hoofdkwartier hadden opgeslagen. — De *Daily Press* zegt daaromtrent het volgende.

Dat het kabinet te Pekin besloten heeft om de bepalingen van de Tientsen-tractaten niet na te komen is, zoo door positive als door negative handelingen hunnerzijds, op de onwedersprekelijkste wijze bewezen. — Het voortdurend gebruik maken van de benaming „*Barbaren*" in de officiele Couranten van Pekin, hetgeen juist het tegengestelde van een der duidelijkste artikelen der tractaten is, is uit die papieren zelve herhaaldelijk gebleken. — Een keizerlijk bevel tot de vervaardiging van monsterachtig groote koperen stukken geschut ter verdediging van de Peiko is evenzoo ter kennisse van de belanghebbende partijen gekomen. Daarenboven is het thans zeker dat het geweldelijk bestuur van de Provincie Hoopeh een aantal mastboomen van de allerzwaarste soort afzendt ten einde daarmede de Peiko te versperren. Duidelijker nog dan al het overige spreekt eene depeche van Pekin, die in handen der Engelschen is gevallen, en waarbij bevel wordt gegeven dat het Cantonsche leger niet zal worden ontbonden, doch zich strijdvaardig moet houden. — De slotsom van dit alles is dat beiden, Hwang en Pikwi, zich aan valschheid en dubbelhartigheid hebben schuldig gemaakt en dat, zoo als men trouwens reeds vermoedde, Hwang de post vervulde van middelaar tusschen het keizerlijk Gouvernement en de Cantonsche kwaadwilligen.

Op eenen afstand van omstreeks acht mijlen van Canton lag het dorp Shektseng, waarheen de dapperen zich, na de inname van Canton, hadden teruggetrokken. — Het bestaan en de nabijheid dier plaats was in het Engelsche en Fransche garnizoen wel bekend. — Evenwel was het gebrek aan geestkracht, de flaauwheid, en de domheid van den bevelvoerenden Generaal zóó groot, dat men geene de minste pogingen aanwendde om te weten te komen hoe de plaats was gesteld, hoe dezelve gelegen was, welke derzelver middelen van verdediging waren of hoe men dezelve kon naderen. — Eindelijk schijnt het de opeenstapeling van bewijzen van de kwade trouw van het Chinesche Gouvernement geweest te zijn, dat het noodzakelijk maakte om die schuilplaats te gaan verkennen en werd den een bataillon mariniers in het begin van Januarij daartoe uitgezonden. Door de Chinezen aangevallen dreven zij dezen uit hunne versterkingen terug en keerden weder naar Canton. — Nu kwam men te weten dat Shektseng nabij het water lag en door de kanonneerbooten kon genaderd worden. — Dit gaf aanleiding tot eene verkenning te water, waartoe eenige booten werden uitgezonden, die met schroot en kogels werden ontvangen, en aldus terugkwamen met het bewijs dat de plaats digt genoeg bij den oever lag om van het water af te worden beschoten, en was het nu tevens bekend dat dezelve door jonken, batterijen en versperringen werd verdedigd. Den 8sten nu werd Shektseng, beide van de land en waterzijde, aangevallen en, hoezeer het nest zoo goed versterkt was als men sulks van eenige Chinesche post kon verwachten, viel het zonder verlies van een enkel man in de handen der geällieerden, die het plunderden en tot op den grond toe afbrandden. Eenige papieren die beiden, Hwang en Pikwi, beschuldigen van kwade trouw werden bemeesterd, terwijl de sporen werden gevonden van ander documenten, die kortelings waren verbrand geworden. — Tevens werd een nabijgelegen dorp bezocht doch daar werd niets gedaan.

Aldus is de staat van zaken te Canton. — Wraak van de zijde der dapperen wordt verwacht en alles daarop voorbereid. — De geheele zaak echter is eene nietigheid en het is niet te veel gezegd als men beweert dat indien de Generaal en chef geestkracht genoeg bezat om de zes en negentig dorpen, die de geheele oorlogzuchtige partij van Quangtung uitmaken, het een na het ander op dezelfde wijze aan te tasten als thans met Shektseng is geschied, binnen een paar weken en voor bij er nog een half dozijn van de les zou hebben gegeven, die geheele zaak zou ten einde gebragt zijn.

Men moet hier echter bijvoegen dat indedaad een voortzetten van de nieuw begonnen vijandelijkheden in overweging schijnt te zijn, dewijl Admiraal Seijmour benevens de mariniers van het Admiraalschip op den 17den naar Canton zijn gegaan.

NOORD AMERIKA.

Onder de kandidaten bij de eerstvolgende presidentskeuze in de Vereenigde Staten, welke in 1860 moet plaats hebben, zal waarschijnlijk ook weder de tegenwoordige president, de heer Buchanan, optreden. Het is derhalve niet onbelangrijk te vernemen, hoe de mannen zijner partij zich in het openbaar over de staatkundige aangelegenheden uitlaten. De heer Brown, lid van den senaat en een vriend van den heer Buchanan, hield onlangs in Missis-

sippi, bij gelegenheid van een feestmaal, eene s er openhartige en merkwaardige redevoering: „ Ik wil Cuba." zeide hij, " en ik weet dat wij het vroeger of later moeten erlangen. Wil de vermolmde Spaansche troon het voor een matig sommetje afstaan, goed; zoo niet, dan moeten wij het nemen Ik wil Tamaulipas, Potosi en nog een of twee Mexikaansche staten. en ik wil die alle om eene en dezelfde reden hebben, namelijk tot grondvesting en uitbreiding der slavernij. Ik zou de slavernij, even als de leer van den stichter onzer godsdienst, wenschen uit te breiden tot aan de verste uiteinden der aarde. De constitutie verbiedt ons uitdrukkelijk den slavenhandel. Wij moeten derhalve door annexatie het aantal slavenstaten vermeerderen, om daarna zoo mogelijk de constitutie op dat punt te veranderen. Gelukt dit niet, dan moet het langs een anderen weg gelukken; ik zoude namelijk uit de Unie treden en het dan beproeven. Wat Centraal-Amerika betreft, zoo geloof ik dat wij een direct belang hebben bij de vestiging van een slavenhoudenden staat in Nicaragua. Walker zoude, indien men hem slechts niets in den weg had gelegd, zulk één staat gevestigd hebben en het zuiden der Unie zou dien bevolkt hebben. Het is tegen ons belang, dat één staat in ons front ligt, welke tegen de slavernij is. Dat Walker de sympathie van den president bezat, toen hij naar Centraal-Amerika trok, houd ik voor zeker, maar in een ongelukkig oogenblik gaf de president gehoor aan slechte raadgevingen en Walker's expeditie mislukte. Het moge u verwonderen dat ik er zoo van spreek, Centraal-Amerika of een gedeelte daarvan zoo maar in bezit te nemen, daar het toch, volgens uwe meening, aan een ander behoort. Ja, het behoort iemand anders toe, even als dit land eertijds aan de Chactaw-Indianen heeft behoord. Toen wij dit land noodig hadden, kwamen wij en namen het. Wanneer wij Centraal-Amerika of een gedeelte daarvan noodig hebben, zoude k derwaarts gaan en het nemen. Willen de bewoners goedwillig onder eene goede regering leven, gelijk wij hun zouden geven, dan zullen zij onze bescherming genieten; zoo niet, dan kunnen zij gaan waarheen zij willen. Men zal aanvoeren, dat de staten van Centraal-Amerika door eenige Europesche mogendheden als onafhankelijk erkend zijn en dat zij tractaten met de regering van Washington hebben aangegaan. Doch de tractaten, hoe zij ook mogen luiden, hebben ons nimmer verhinderd hun land te nemen, wanneer de uitbreiding van ons volk en onze beschaving dit noodzakelijk maakte. Neen, neen, dit alles heeft niets te beduiden. Wanneer wij Centraal-Amerika noodig hebben, dan is de goedkoopste en spoedigste weg, derwaarts te gaan en het te nemen, en wanneer Engeland en Frankrijk zich daarin mogten willen mengen, dan leze men hun eenvoudig de leer van Monroe voor!"

— De regter Metcalff heeft in het proces betreffende het in brand steken van de quarantaine-gebouwen op Staten Island, uitspraak gedaan. Hij verklaart dat de quarantaine-gebouwen eene nuisance (nadeelig, schadelijk voor het algemeen) zijn en dit in geval van wederopbouw blijven zouden, daar volgens de verklaringen der geneeskundigen, eene epidemie zich door het dorp Tompkinshill verder zou kunnen verspreiden. Hij was dus van oordeel dat de personen, die beschuldigd waren die gebouwen te hebben in brand gestoken, moesten worden vrijgesproken, daar zij aan eene erkende nuisance een einde hadden gemaakt.

— Al de schaakclubs van Amerika gaan van het denkbeeld zwanger hun landgenoot, Morphy, bij diens terugkomst in zijn vaderland, een aanzienlijk geschenk te vereeren.

— Washington Irving ligt, volgens de *New York Tribune*, de laatste hand aan het vijfde en laatste deel van de door hem geschrevene levensgeschiedenis van Washington.

— De *Canadian News* zegt, dat hoewel de koningin van Engeland heeft te kennen gegeven dat het haar zoowel als den prins gemaal onmogelijk is, Canada te bezoeken, het niet lang zal duren of een van de jonge prinsen zal zich derwaarts begeven.

JAPAN.

De volgende brief, uit Shanghae aan den *Times* geschreven, bevat zeer belangwekkende bijzonderheden over dit tot nu toe weinig bekende rijk. Die brief is van den volgenden inhoud:

Den 3den Augustus vielen de *Furious*, de *Retribution*, de kanonneerboot *Lee* en het voor den Keizer van Japan bestemde stoomjagt *Emperor*, de haven van Nangasaki binnen en wierpen het anker voor de stad en de Nederlandsche factory van Decima. Den volgenden dag voegden de *Calcutta*, welke den admiraal aan boord had, en de *Inflexible* zich bij het eskader. Niets kan vergeleken worden bij den schilderachtigen aanblik, welken de baai van Nangasaki en de ligging der stad aanbiedt. Aan het strand verrijzen heuvels, met den rijksten wasdom prijkende. De spitse daken der cottages steken uit boven het digte loof, waarin zij bijna geheel zijn verscholen. Hier en daar teekenen de schitterend witte muren van een tempel zich af op het groene lommer. Elders weerkaatsen scherpe rotsblokken in den kalmen blaauwen waterspiegel. Ginds hangen boomtakken tot in de stille oppervlakte des waters af. In het groen verborgen batterijen verdedigen de vooruitspringende punten, en op de bergen, waarlangs trappen zijn gehouwen, vindt men digte bosschen en rijst-velden, zoover het oog reikt. Vaartuigen van zeer zonderlingen vorm, met hooge spitse voor- en zeer breede achterstevens, van welke laatste een wit en een zwart vaandel met de keizerlijke kleuren wapperen, doorkruisen de baai. Het voorste gedeelte van het vaartuig is van een dak voorzien en dient tot verblijf aan ambtenaren, ieder met twee sabels gewapend, die onmiddelijk elk vaartuig aanhouden; zij spreken vrij vlug de Nederlandsche taal, zijn zeer nieuwsgierig, doch tevens beleefd en gewillig. Zoodra hunne nieuwsgierigheid bevredigd is, gaan zij hun verslag uitbrengen en komen vervolgens terug om het vaartuig te bewaken, zoo lang het in de baai vertoeft. Toen wij aankwamen, lagen in de haven slechts een Nederlandsche koopvaarder en een Japaneesch schroef-oorlogschip, eene halve mijl van de stad voor anker. Nagasaki, gebouwd op eene vlakte, heeft zich langzamerhand uitgebreid, zoodat de woningen zich zelfs uitstrekken tot aan de bergen, welke haar omringen; sommige straten zijn zoo steil, dat men daarin trappen heeft gehouwen. Eertijds was het aan geen vreemdeling vergund de stad te bezoeken, doch thans is dat verbod opgeheven. Nagasaki is bezienswaardig en heeft geenszins het terugstootend voorkomen der Chinesche steden. De straten zijn breed en zindelijk, de bewoners beleefd en voorkomend, en bieden de winkels al niets bijzonders aan, de bazars, waarin men alle soort van lakwerk en porselein vindt, zijn zeer uitlokkend en men verlaat ze niet, zonder iets gekocht te hebben. Men was overeengekomen, dat de overgave van het jagt zou plaats hebben te Jeddo, en dienvolgens vertrokken de *Furious*, de *Retribution*, de *Lee* en de *Emperor* naar Simoda. Door het slechte weder opgehouden, werd eerst den 10den de hooge vulkanische berg Fusigama ontdekt. Deze berg verheft zich 11,000 voeten boven de oppervlakte der zee. Deze beroemde berg is een lieveling geworden van de Japanezen. Men vindt hem afgebeeld op het poreeleinen kopje, waaruit de Japanees thee drinkt, op den gelakten bak, waaruit de rijst wordt genuttigd, voorts op de waaijers en op alle voorwerpen van kunst en fantaisie.

Simoda is eene bevellige, doch gevaarlijke haven. De aardbeving, welke het Russische fregat *Diana* deed schipbreuk lijden, heeft den bodem geheel omgewoeld. Te Simoda is insgelijks een bazar, vol lak en porseleinwerk; doch de stad zelve is van weinig belang, en zal waarschijnlijk tot een visschersdorp vervallen, wanneer, onder de werking van het nieuwe verdrag, de haven gesloten zal zijn. Den 12den werd de togt naar Jeddo voortgezet, en weldra kwam het eskader bij de haven Kanagawa aan, en zonder vergunning te vragen, zeilden de Britsche vaartuigen de linie voorbij, welke niet door vreemdelingen mogt worden overschreden, tot groote verwondering van de Russen, wier eskader in de haven lag, en vooral van de Japanezen. Met voorzigtigheid stevende men voort, bevreesd als men was voor weinig diepgang, doch weldra werd men gerust gesteld nopens den goeden uitslag der onderneming, toen men eenigzins verder op verscheidene groote Japanesche vaartuigen ontdekte, wier diepgang ons een waarborg was. Verderop lag eene rij forten, welke de buitenwerken van Jeddo vormden, benevens westwaarts eene groote voorstad, vormende eene straat, wier lengte niet was af te zien. De schepen wierpen het anker op anderhalve mijl afstand van deze voorstad en van de genoemde forten. Eene mijl hoogerop ligt de stad en dadelijk valt het oog op de boschrijke hoogte, waarop het kasteel Tycoan ligt. De komst van het Britsche eskader op eene plaats, welke de Japanezen steeds ongenaakbaar hadden geacht, vervulde hen zigtbaar met verwondering en teleurstelling. Verscheidene booten, met ambtenaren van verschillenden rang, kwamen ons verzoeken om naar Kanagawa, terug te keeren. Eerst zeiden zij dat de haven gevaarlijk was, doch toen hun werd geantwoord, dat de gemakkelijkheid, waarmede onze schepen waren binnengekomen, het tegendeel bewees, beweerden zij dat men gebrek zou hebben aan proviand. Men begrijpt ligtelijk, dat deze redenen weinig afdeden, evenmin als de lof, welken zij de haven van Kanagawa toezwaaiden; onze last bestond in de overgave van het jagt te Jeddo en wij konden dus niet terugkeeren. De Japanezen, ziende dat al hunne tegenwerpingen niets baatten, maakten al spoedig van den nood eene deugd en begonnen aanstalten te maken om lord Elgin en zijn staf aan land te ontvangen. De plegtige landing geschiedde onder het aanheffen, door de militaire muziek, van het Engelsche volkslied. Lord Elgin werd aan wal ontvangen door verscheidene ambtenaren van den Keizer, en eene overgroote menigte verdrong zich om den stoet te zien voorbijtrekken. In de straten bevonden zich, op eenen afstand van telkens 100 ellen, hekken, welke gesloten werden zoodra de stoet was voorbij getrokken. Op deze wijze werd de weg afgesloten voor het volk, dat achter de tralien met een wangunstig oog de personen nagluurde, aan wie het gelukt was den stoet te volgen. Gedurende de acht dagen, welke lord Elgin aan land doorbragt, werd aan bijna al de officieren van het eskader vergund hem een bezoek te brengen; men had hem een verblijf aangewezen in een gedeelte van een tempel, op de grens van de Prinsen-wijk gelegen. Tegenover dezen tempel ligt eene straat van tien mijlen, sterk met woningen bezet en waarin zich den geheelen dag eene groote menigte volks verdrong. Daarachter bevindt zich eene uitgestrekte aristocratische wijk, bevattende de paleizen der 360 Erfprinsen. Ieder dezer Prinsen mag een klein Souverein genoemd worden; verscheidene hunner zijn eigenaars van woningen in de stad, waarvan sommige 10,000 personen kunnen bevatten. Langs eene groote stille straat komt men aan de buitengracht van het kasteel; aan het einde van die gracht ligt eene andere, 70 a 80 ellen breed, en daartegenover een massive muur, waarvoor reusachtige steenen zijn gebruikt geworden. Boven dezen muur bevindt zich een hoog staketsel. Reusachtige cederboomen, die dit tooneel afwisselen, bewijzen, dat ook het schilderachtige niet uit het oog is verloren. Van het hoogste punt der fortificatien, achter het kasteel, kan men de geheele stad overzien. Zij bevat twee en een half millioen inwoners; het kasteel alleen kan 40,000 zielen huisvesten. Ook de omstreken der stad werden door ons, tot op een afstand van 10 mijlen, bezocht en overal zagen wij de buitengewone sporen van beschaving. Elke hut, elke tempel, elke theewinkel is omringd door smaakvol aangelegde tuinen; overal was van het terrein op de schilderachtigste wijze partij getrokken. De theewinkel is er eene nationale instelling; de vreemling door de hitte vermoeid, weet altijd waar hij rust en ververschingen kan vinden; op zindelijke en zachte kussens uitgestrekt, drinkt hij er de geurigste thee en rookt de heerlijkste Japansche tabak, terwijl jeugdige schoonen hem vlug en net bedienen."

De Japanezen verschillen hemelsbreed met de Chinezen wat de zindelijkheid betreft; in de straten vindt men nimmer walgelijke voorwerpen nedergeworpen; huidziekten zijn er bijna onbekend. Tegen den avond komt te Nagasaki een groot deel der bevolking, mannen en vrouwen, aan de hoeken der straten bijeen en brengt den avond aldus in vrolijk en onschuldig gesprek door. Groote badinrigtingen staan te Jeddo dikwijls voor iederen voorbijganger open, en het is een zonderling schouwspel wanneer de personen van beider kunne, die er zich bevinden, naar de deur stormen, om den voorbijgaanden vreemdeling nieuwsgierig aan te staren. Het zou onmogelijk zijn hier eene beschrijving te geven van al het bezienswaardige, dat het land aanbiedt; zooveel is evenwel zeker, dat wat het klimaat betreft, over het algemeen genomen, Japan elk ander land der wereld in vruchtbaarheid van den bodem en in schilderachtige schoonheid overtreft. De bewoners zijn zachtzinnig en voorkomend, en hunne tevredenheid wordt niet weinig bevorderd door de gelijkmatigheid, waarmede de tijdelijke goederen onder bijna alle klassen verdeeld zijn. Nimmer zagen wij er twee Japanezen twisten en bedelaars zullen er ongetwijfeld eerst met de andere voordeelen der Westersche beschaving worden ingevoerd. Het kan geene verwondering baren, dat een volk, onafhankelijk door de hulpbronnen van het land, door de matigheid en de geringe zucht naar weelde, welke het kenschetsen, weinig geneigdheid betoont, om zich in betrekking te stellen met andere volkeren, die het hoogst waarschijnlijk meer kwaad dan goed zullen aanbrengen. Zijne afsluiting spruit niet, even als in China, voort uit den belagchelijken eigenwaan, boven het overige menschelijke geslacht verheven te zijn, maar uit de overtuiging, dat het geluk en het welzijn eener natie niets zoude winnen bij de invoering van den smaak en de weelde der vreemdelingen.

Een andere brief bevat de volgende bijzonderheden nopens het bezoek van Lord Elgin te Jeddo:

De booten, die ons te gemoet kwamen, voerden de keizerlijke vlag, zijnde wit met een zwart klaverblad in het midden. Verscheidene hooggeplaatste ambtenaren kwamen bij Lord Elgin aan boord en verzochten hem om wegens de meerdere gemakkelijkheid aan land te komen, daar de schepen op verren afstand van het strand ten anker lagen en de zee somwijlen zeer hol stond. Dienvolgens begaven lord Elgin en zijn staf zich met eene eerewacht aan wal. Eenige beambten wachtten ons met draagstoelen, waarin wij naar het ons aangewezen verblijf werden gebragt. Dit verblijf was niet prachtig maar zindelijk. Men bragt ons uit 's Keizers naam eenige spijzen, op die van de Chinezen gelijkende, doch elke op eene afzonderlijke tafel toegediend. Na eene zamenkomst met de zes commissarisen ten aanzien van het verdrag, begaven lord Elgin en zijn staf zich naar den minister van buitenlandsche zaken, in het paleis des Keizers, alwaar zij in bijzijn van verscheidene beambten werden ontvangen. Op het hem gedaan verzoek, de zaal niet binnen te treden met de schoenen, welke hij bij het bereiken van het paleis droeg, trok lord Elgin er pantoffels over aan. Pijpen en gesuikerde spijzen werden aangeboden in eene afzonderlijke kamer, welke allen binnentraden, behalve lord Elgin, die met den Japaneschen minister in gesprek bleef.

Gedurende ons verblijf te Jeddo deden wij verscheidene uitstapjes in de omstreken der stad. Op zekere plaats, waar een fraaije waterval is, wordt de thee, welke er steeds gereed staat, rond gediend door jonge vrouwen van een zeer innemend voorkomen; deze vrouwen, ongetrouwd zijnde, hadden schitterend witte tanden en gewelfde zwarte wenkbraauwen. Sommige blanketten zich met krijt. De gehuwde vrouwen maken de tanden zwart en scheren de wenkbraauwen af. De thee, welke ons werd gegeven, was somwijlen te sterk, om smakelijk te kunnen zijn. Ook kregen wij de overblijfselen van de lekernijen, welke ons reeds vroeger waren voorgezet; elke portie bevond zich in eene doos, waarop de naam van den gast, voor wien ze bestemd was. De bedienden droegen ieder twee sabels, maakten eene diepe buiging bij het binnen treden en gingen weder heen, de palmen der handen op het bovendeel der kuiten leggende. De personen, tot het gezantschap behoorende en de officieren, ontvingen gelakte en porceleinen voorwerpen en stukken zijde ten geschenke. Sommige dezer stoffen kunnen alléén door de adelijken worden gedragen; zij zijn niet fraaijer en niet beter dan de Chinesche zijde. De voorkomendheid der Japanesche ambtenaren steekt hemelsbreed af bij den eigenwaan der Chinezen. Zij waren zeer vrolijk en dronken champagne op de gezondheid van de Koningin, den Keizer en de commissarissen, onder het aanheffen van hoera's.

Den 16den werd het verdrag plegtig door Lord Elgin en de zes commissarissen geteekend. Na de teekening begaf men zich aan boord van het jagt; een salvo van 21 kanonschoten dreunde van het fort; de Britsche vlag werd neergehaald en de Japanesche in de plaats geheschen: en ten slotte antwoordden de *Retribution* en de *Furious*, met een salvo van 21 schoten.

In een derden brief leest men het volgende: Er zijn twee Keizers in Japan, een geestelijke en een wereldlijke. De eerste heeft zijne residentie te Miaco; hij stamt af van de oude dynastie, welke door de voorouders van den thans regerenden Keizer werd onttroond. De geestelijke Keizer bemoeit zich niet met het bestuur des lands en wordt bijna als een goddelijk wezen beschouwd. Elken nacht worden zijne kleederen verbrand en andere voor den volgenden dag gereed gemaakt, opdat niemand ooit van die geheiligde kleederen gebruik kunne maken. De regerende Keizer woont te Jeddo; het schijnt, dat de Prinsen den Keizer benoemen, doch mogt dit al zoo zijn, dan is het toch niets anders dan een ijdele vorm, want de zoon volgt geregeld den vader op. Men laat deze dynastie opklimmen tot 2500 jaren. Het land staat onder het beheer der Prinsen; zij zijn cijnsbaar aan den regerenden Keizer, die hen verpligt zes maanden met hunne familie te Jeddo te verblijven; de volgende zes maanden mogen zij hunne goederen bezoeken, doch hunne huisgenooten blijven als gijzelaars achter. De Keizer wil daardoor beletten, dat de Prinsen

te veel invloed bij het volk krijgen. Het is nog niet met juistheid gebleken, waarin eigenlijk de militaire organisatie van het rijk bestaat, doch het is buiten twijfel, dat de Keizer een groot aantal manschappen onder de wapenen kan roepen, te oordeelen naar het aantal goed vervaardigde batterijen.

Als eene bijzonderheid mag vermeld worden, dat sommige vrouwen zich voor hare woningen in kuipen baden, zonder zich te storen aan de voorbijgangers. Het schijnt dat dit eene gewoonte is, zelfs bij de hoogere klassen. Het is overigens zonderling, dat hoewel de Japanezen nog gewoonten en gebruiken hebben, welke ons onnoozel toeschijnen, daar zij bij voorbeeld de hoeven hunner paarden met stroo omwoelen, in plaats van hoefijzers te gebruiken, zij in andere opzigten zeer groote vorderingen hebben gemaakt. Zoo kan men te Nagasaki eene machine vervaardigen voor spoorwegen of stoombooten; de Japanezen hebben kapitein en ingenieurs op hunne oorlogschepen, waarvan drie door stoom worden gedreven; zij kennen den electrischen telegraaf: zij bezitten barometers, thermometers, hoogtemeters en naar men meent, aneroïden. Hunne verrekijkers en microscopen zijn goed en goedkoop. In eene glasblazerij worden voorwerpen gemaakt, welke voor de onze slechts weinig moeten onderdoen. In het binnenland vindt men een kleinen spoorweg, een geschenk der Amerikanen. Behalve het Hollandsch, spreken ook eenigen de Engelsche taal, en allen zijn weetgierig. Zij doen alles zelven, en wanneer men den korten tijd in aanmerking neemt, gedurende welken zij dien weg van vooruitgang bewandelen, dan moet men erkennen, dat zij groote vorderingen hebben gemaakt.

Zeetijdingen.

Brouwershaven.

Aangekomen.

13 Dec. *Constance*, Söderberg, van Batavia. — 16 Dec. *Johann Lange*, Lamke, van dito. — 19 Dec. *Tuisco*, Danneman, van dito. — 22 Dec. *Zwerver*, Franzen qq., van dito.

Vertrokken.

9 Dec. *Jacoba Helena*, Zwart, naar Melbourne; *Fop Smit*, Hoefman, naar Batavia — 15 Dec. *Soskummeren*, Lorentzen, n. Havana. — 18 Dec. *Dorothea Henriette*, Smit, naar Batavia.

Zeilklaar.

23 Dec. *Arnold Böninger*, Bashagen, naar Newyork.

Hellevoetsluis.

Aangekomen.

11 Dec. *La Prime*, Goujon, van Sydney. — 13 Dec. *Boreas*, Schiedges, van Charlestown. — 20 Dec. *Reliance*, Erwin, van Baltimore. — 21 Dec. *Wieland*, Ostermann, van Baltimore.

Vertrokken.

7 Dec. *Geertruida Maria*, Mulder Drenth, naar King Georges Sound (via Sunderland) — 9 Dec. *Anthoinette*, de Winter, naar Cadix. — 10 Dec. *Maleijer*, Bok, naar King Georg Sound (via Hartlepool). — 13 Dec. *Helena en Anna*, Lupcke, naar dito (via Hartlepool). — Dec. *Amerika*, Meermans, naar N.-Amerika. — 17 Dec. *Sirius*, Mink, naar Buenos-Ayres.

Zeilklaar.

23 Dec. *Attalante*, Hartmans, naar Batavia; *Gouverneur van Swieten*, van der Harst, naar Padang; *D. T. Visser*, van der Linden, naar Montevideo; *Ellen Stewart*, Coffin, naar Newyork; *Luna*, Warkmeister, naar Baltimore.

Texel.

Aangekomen.

12 Dec. *Constantia & Elisabeth*, Legel, v. Padang. — 13 Dec *Dina*, de Haan, van Batavia; *Rembrandt*, de Lange, van Suriname. — 14 Dec. *Arnon*, Gibson, van Rangoen. — 16 Dec. *Aalborg*, Folckman, van Batavia; *Cassandria*, Hein, van Portorico. — 19 Dec *Johanna Jansen*, van Soerabaija. — 21 Dec *Telegraph*, Rolufs, van Batavia; *Java Courier*, de Weerd, van dito; *Telemach*, Schäffer, van Soerabaya; *Twee Alida's*, Visser, van Charlestown; 22 Dec. *Sophia Koningin der Nederlanden*, Kleijn, van Batavia; *Magdalena*, Kooij, van dito; *Cornelia*, Witt, *Prins Hendrik*, de Jong, van dito; *IJstroom*, Hansen, van dito; *Wassenaar*, Hofstee, van dito; *Anna*, Diepering, van Tjilatjap; *Wilhelmina*, Klint, van Suriname.

Vertrokken.

7 Dec. *Stad Leyden*, van der Worm, naar Singapore; *Hermanus Isaäk*, Braunstahl, naar Kaap de Goede Hoop; *Plato*, Koch, naar Suriname. — 9 Dec. *California*, de Wijn, naar Batavia; *Prins Maurits*, Bart, naar Soerabaya; *Mina*, Cupido, naar Suriname; *Plantage Dordrecht*, Brakke, naar dito. — 11 Dec. *Raphael*, van der Velde Smit, naar Curaçao.

Zeilklaar.

22 Dec. *Concurrent*, de Witt, naar Batavia. — 3 Dec. *Vrienden*, Nolting, naar dito, *Nicot*, Amesz, naar dito., *Sumatra*, Grivel, naar dito., *Julie Claire*, van Oosterom, naar Samarang., *Bernardina*, Brouwer, naar Valparaiso, *Havana Packet*, de Boer, naar Havana., *Johanna Louisa*, Bakker, naar Laguayra., *Eclipse*, Doeksen, naar Londen, *Equator*. Appel, naar Liverpool. *Nederland & Oranje*, Rosier, naar dito,. *Goede Verwachting*, van Lindonck, naar dito,. *Catharina Maria*, Ballot, naar Engeland,. *Jan Hendrik*, de Jong, n. dito.

Zierikzee.

Aangekomen.

18 Dec. *Schelde* van Reede, van Batavia.

Vlissingen.

Aangekomen.

13 Dec *Udonia*, Drinkels, van Buenos-Ayres. 19 Dec. *Compagnie*, Kuypers, van Rio-Hacha.

Vertrokken.

6 Dec. *Jonge Walraven*, Gnodde, naar Mogador. — 18 Dec. *Adèle*, Hennings, naar Havana.

Aangekomen Passagiers.

Van Batavia:

Per *Schelde*, kaptein van Reede: De heer Sanerbier, met echtgenoote, 3 kinderen en 1 Jav. vrouwel. bediende; de 2 jonge heeren Bronckhorst, en baron Bunninghausen tot Hering Hofen.

Per *Tuisco*, kapitein Dannemann: De heer Jacobs en familie.

Per *Telegraph*, kapitein Rolufs: De heeren Stein Parvé, luitenant der mariniers 1ste klasse en Rosenwald, luitenant ter-zee 2de klasse.

Vertrokken Passagiers.

Naar Soerabaya:

Per *Prins Maurits*, kapitein Bart: De heer J. Masirel en familie.

Naar Singapore:

Per *Stad Leyden*, kapitein van der Worm: De heeren V. Wilkens. W. F. Harbord en J. W. Muller.

Naar de Kaap de Goede Hoop:

Per *Hermanus Isaak*, kapitein Braunstahl: De heeren Howe, Neuhaus, Merensee, Monnig, Mulke en Effert, alle zendelingen de heer P. Sterrenberg en de jonge jufvrouw Carolina Baar; drie heeren Scheuer en twee dames; de heer K. J. Fischer en echtgenoote en 3 minderjarige kinderen; de heer H. P. van der Post, echtgenoote en 2 kinderen; de heer J. D. M. van der Bosch met 3 broeders; de heeren A. G. Scheffer, J. T. Fleet, J. F. Avenarius, C. Harinck, G. Pennekan, D. van Eck, H. B. Brouwer, de scheepsdoctor J. Boeije.

SCHEEPSBERIGTEN.

Aangekomen Schepen te Soerabaya.

Datum		*Vlag*	*Namen der Schepen*	*Gezagvoerders*	*Van*
Febr.	9	Nederl. Ind.	Gertrude.	J. M. Sobels.	Tjilatjap.
„	11	„ „	Stoomschip Palembang.	H. J. Roseboom.	Batavia.
„	—	„ „	Zein.	Sech Moht. bin Awab Balachbal.	Banjermassing.
„	—	Nederlandsche	Pantalon.	J. A. Bruijnseels.	Passoeroewan.

Vertrokken Schepen van Soerabaya.

Datum		*Vlag*	*Namen der Schepen*	*Gezagvoerders*	*Naar*
Febr.	9	Nederl. Ind.	Little Tot.	Katjoong.	Passoeroean.
„	10	„ „	Joesroel Karim.	Sech Awab bin Awab Said.	Amboina.
„	—	„ „	Arief Banjermaas.	Mohamat.	Koetei.
„	—	„ „	Krabbe	Mardam.	Banjoew. v. Paseer. en Bezoekie.

In lading liggende Schepen te Soerabaya.

Vlag.	*Namen der Schepen*	*Gezagvoerders*	*Bestemming*	*Agenten*
Nederlandsche	Johanna Maria Christina.	C. Gorter.	In Reparatie.	Fraser Eaton & Co.
id.	Louise Jacoba Johanna.	Baumgarten.	Te Koop.	„ „ „ „
id.	Drie Vrienden.	L. P. Andersson.	Onbepaald.	„ „ „ „
Zweedsche	L. Abang.	Mork.	Stockholm.	„ „ „ „
id.	Walcheren.	K. Hoek.	In Lossing.	„ „ „ „
id.	Alcyone.	Haack.	Nederland.	„ „ „ „
id.	Delft.	Geelkerken.	Rotterdam.	„ „ „ „
id.	Lismoyne.	Dempster.	id.	„ „ „ „
id.	Gertrude.	Sobels.	Sumanap.	„ „ „ „
Nederl. Ind.	Wilhelmine Cox.	Deibel.	Onbepaald.	Mathieu Ebbs Ruijs & Co.
Nederlandsche	Jacob.	Borger.	Nederland.	„ „ „ „ „
Hamburger	Adolph.	Krose.	Onbepaald.	„ „ „ „ „
Hollandsche	Johanna Louisa.	Popken.	Amsterdam	Schimmelpenninck & Co.
id.	Jan Schouten.	Coeningh Meijer.	Onbepaald.	„ „ „
id.	Prins Frederik der Nederlanden.	de Wit.	id.	„ „ „
id.	Zaantroom.	Schaap.	id.	„ „ „
id.	O. J. Packet.	Postma.	id.	„ „ „
id.	Columbine.	Malbrane.	Banjermassing.	„ „ „
id.	Afrika	Manourie.	Amsterdam.	„ „ „
id.	Tasmania.	B. J. Jonker.	Nederland.	„ „ „
id.	Pantalon.	Bruinseels.	id.	„ „ „
Nederlandsche	Prins van Oranje.	Hensing.	Onbepaald.	Ruyl Cramer & Co.
id.	Laurens Koster.	Koenen.	id.	„ „ „ „
id.	Koerier.	Rotgans.	id.	„ „ „ „
id.	Kinderdijk.	Zwanenburg.	Nederland.	„ „ „ „
id.	Eersteling.	Mann.	Onbepaald.	J. F. van Leeuwen & Co.
id.	Arij Scheffer.	Kunst.	id.	„ „ „ „ „ „
id.	Sonburg.	Von Lindern.	China.	„ „ „ „ „ „
id.	Minister Thorbecke.	S. van Duijn.	In Reparatie.	„ „ „ „ „ „
id.	Diana.	Masdorp	Nederland.	„ „ „ „ „ „
Nederlandsche	Delftshaven.	Schaap qq.	Onbepaald.	B. Kopersmit & Co.
Nederl. Ind.	Stoomschip Macasser.	Smith.	In Reparatie.	„ „ „ „
id. id.	id. Ambon.	Hugenholtz.	id.	„ „ „ „
Nederlandsche	Pictura.	Vogel.	Onbepaald.	„ „ „ „
id.	Baltimore.	Brakke.	id.	„ „ „ „
id.	Ida Elisabeth.	Kramer.	Nederland.	„ „ „ „
Engelsche	Princess.	G. Sargent.	Onbepaald.	McMillan Marten & Co.
id.	Sophia Fraser.	Wilson.	China.	Hill Broekman & Co.
id.	Oxus.	Wallace.	Ter bevrachting.	„ „ „ „
Ned. Ind.	Scotch Lassie.	McKenzie.	Moluccos.	„ „ „ „
Ned. Ind.	Stoomschip Samarang Packet.	Scheel.	Batavia.	„ „ „ „
Nederlandsche	Johannes Albertus.	J. C. Londt.	Onbepaald.	B. J. van Eck & Co.
id.	Stad Nijmegen.	H. P. Cruijs.	„	„ „ „ „ „ „
Zweedsche	Atlantic.	H. Fleetwood.	Nederland.	„ „ „ „ „ „

Aangekomen Passagiers.

Met het Nederl. Ind. stoomschip *Palembang*, de heeren Hofkemeijer, Weijergang, Moet, Hagenius, Sandenbergh Mathiessen, Kempees, Berne, Pareira, Smith, Guijot, Mejufvrouwen van Schendel en Beeckman, Z. M. troepen en bannelingen.

SCHEPEN LIGGENDE TER REEDE.

Z. M. wachtschip Batavia; de stoomschepen Medusa, Etna, Onrust en Samarang; de schepen Zaanstroom, Djeedool Moebarak, Oost India Pakket, Prins Frederik der Nederlanden, Arij Scheffer, Fathool Moebarak, Princess, Padang Pandjang, Gana Salim, L. A. Bang, Atlantic, Prins van Oranje, Johanna Maria Christina, Oxus, Delft en Gertrude; de stoomschepen Makasser, Ambon, Samarang-Packet en Palembang; de barken Fathal Ma-ün, Saijan Maskoer, Jan Schouten, Jacob, Salma, Drie Vrienden, Delftshaven, Louise Antoinette, Louisa Jacoba Johanna, El Masshoor, Fathool Joesoer, Adolf van Nassau, Joedool Barie, Soedul Gair, Baltimore, Bacht Mastora, Eersteling, Naim Balgijer, Fathool Manan, Abool Hasim, Laurens Koster, Kinderdijk, Pictura, Wilhelmina Cox, Abool Hair, Fathool Madjiet, Alhamadanie, Aldjoesoer, Fathool Wadoet, de Stad Nijmegen, Ida Elizabeth, Koophandel, Sonburg, Kim Tianhoat, Colombine, Minister Thorbecke, Alcijone, Walcheren. Afrika, Tasmania, Lismoijne, Zein en Pantalon; de brikken Johannes Albertus, Soedoel Barie, Marzoek, So-Ootdin, Sophia Fraser, Koerier, Djainoer, Adolph, Sophia thans hern. Taleum, Diana en Atiatool Rachman; de schoeners Sarie Tengaroong, Hoseeng, Almok Tasam, Komeij, Bintang Tjaigoan, Berkatool Adjelan, Bilmadjiet, Bingseeng, Mastora, Banda, Coquette, Johannes en Louisa en Atiat Ulmaulah th. hern. Sa-adah; de ketter Tedok.

SUMANAP.

AANGEKOMEN.

31 Januarij. De Ned. Ind. schoener *Clipper*, gezagv. L. J. D. N. F. O. Eschauzier, van Soerabaya den 26sten December; de Ned. Ind. schoener *Bella*, gezagv. Jono, van Pasoeroean den 28sten December.

VERTROKKEN.

4 Februarij. De Ned. Ind. schoener *Bella*, gezagv. Jono, naar Pasoeroean.

SCHEPEN LIGGENDE TER REEDE.

Schoeners Mansoer, Sumanap, Maria, Sie Damar, Almasheor, Mifrejool Moelook, Atiat Tilmaula, Bintang Timoor thans hernaamd Fathal Haer, Sophia en Clipper; de brikken Machmoedie en Sie Kanoegran; de kotters Mabrook, Sie Berkat en Noersasia.

Aan- en Uitvoer te Soerabaya van den 10den tot en met den 12den Februarij 1859.

AANVOER.

Van Batavia per het stoomschip *Menado*, gezagv. Couteron, agenten B. Kopersmit & Co.

45 balen en kisten manufacturen, 6 balen zeildoek, 2 kisten champagne, 28 kisten amfioen, Order; en eenige goederen bestemd voor de Moluccos.

Van Banjarmassing per de Ned. Ind. bark *Zein*, gezagv. Sech Mohamat, agent Gezagvoerder.

4159 bossen bindrotting, 1800 stuks planken, 17.500 stuks maloekoematten, 7200 stuks kadjangmatten en kleinigheden, diverse Arabieren.

Van Batavia per het stoomschip *Palembang*, gezagv. Roseboom, agenten B. Kopersmit & Co.

7 kisten opium, B. Kopersmit & Co; 2 kisten opium, Thomas.

UITVOER.

Naar Koetei per de Ned. Ind. bark *Ariep Banjermaas*, gezagv. Mohamat Saleh,

ƒ 3200 aan silveren munt, 80 picols rijst, Gezagvoerder.

Naar de Molukkos per de Ned. Ind. brik *Joesfrool Karim*, gezagv. Sech Awab bin Awab Said.

400 ℔ kruid, Hill Broekman & Co; 1 kist chitzen en andere kleinigheden, Fraser Eaton & Co.

Marktprijzen.

SUIKER N°. 16 per picol ƒ $18\frac{1}{4}$ à ƒ $18\frac{1}{2}$.—

KOFFIJ zonder omzet.

RIJST (CARGA) per kojang. ƒ 120 à ƒ 135.—

Id. (WITTE) „ „ ƒ 150 à ƒ 160.—

KOEHUIDEN per 100 st. ƒ 250 à ƒ 350.—

ARAK per legger ƒ 50 à ƒ 60.—

OLIE (KLAPPER) ƒ 15.—

OLIE (KATJANG)

KADJANG MATTEN.

ROTTING. ƒ 9 à ƒ 12.—

WISSELKOERS Pari à 101%.

De inteekening in Nederland kan geschieden bij L. VAN BAKKENES & Co te *Amsterdam* en W. J. VAN HAREN NORMAN te *Leiden*.

GEDRUKT BIJ E. FUHRI & CO, TE SOERABAYA.